

NADALJNJA VSEBINSKA IN OBLIKOVNA USMERITEV NAŠE SKUPNOSTI

Nov način financiranja?

KAKO Z GRADIVOM PO NAJKRAJŠI POTI DO DELEGATOV? – DELEGATSKA VPRAŠANJA IN ODGOVORI IMAJO PREDNOST – KAJ PA SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI? SKRAJŠATI SEDANJI MESEČNI RITEM IZHAJANJA

Že vse letošnje poletje in v jesen potekajo v raznih sredinah in na različnih ravneh živahne razprave o nadaljnji vsebinski in oblikovni usmeritvi Naše skupnosti. Zaključile naj bi se nekako v novembru, ko bodo dobile svoj tudi formalni sklep na seji občinske skupščine Moste-Polje.

Pri teh prizadevanjih gre za dvoje: prvič, kako najučinkoviteje prilagoditi vsebino in obliko glasila zahtevam, ki jih sredstvom javnega obveščanja nalaga delegatski sistem, in drugič, kako temu primerno rešiti nekatere kadrovske in finančne probleme časopisa. Zavedamo se, da naloga ni lahka in da je od njene ugodne rešitve odvisno, kako bomo delegacijam in tudi vsem bralcem zagotovili kar najučinkovitejše in pravočasne informacije. Prvi korak na tej poti je že storjen v zadnji – deveti – številki, ko smo se odločili za tako imenovano delegatsko tribuno.

NAMESTO 79 ODBORNIKOV 1500 DELEGATOV

Novoizvoljena in delegatsko oblikovana občinska skupščina ima okoli 1500 delegatov, katerim je treba zagotoviti pravočasno dostavo gradiva za plenarne seje in seje vseh treh zborov občinske skupščine. Gradivo za vsakega delegata obsega v poprečju približno 80 strani tipkopisa mesečno. Pomnoženo s 1500 daje natančno 120.000 strani. Kolikšno je to delo, če naj gradivo razmnožujemo v dosedajni obliki in kolikšni so stroški poštnih in drugih storitev, si lahko predstavljamo! Zato delovna skupina, ki je preučevala to problematiko, meni, da je edina rešitev v tem, naj

prejmejo kompletno gradivo samo vodje delegacij in še nekateri drugi dejavniki, da pa bi ga v skrajšani obliki in novinarsko obdelanega objavljali v Naši skupnosti na straneh delegatske tribune.

KAJ NAJ BI PRINAŠALA DELEGATSKA TRIBUNA?

Gradivo pred sejami

Gre za tako imenovano preventivno informiranje o konkretnih ukrepih, programih in stališčih občinske in mestne skupščine ter njihovih teles. Sem sodijo objave dnevnih redov za plenarne seje in seje zborov, povzetki iz gradiva o posameznih točkah dnevnega reda s komentarjem ali brez njih ter odgovori na vprašanja delegacij, ki so bila postavljena na prejšnjih sejah. In ne nazadnje, sem sodijo sklepi in stališča izvršnega sveta o konkretnih problemih, o katerih je izvršni svet že razpravjal.

Gradivo po sejah

Sem sodi poročanje o razpravah, ki so potekale na sejah zborov in na plenarnih sejah občinske skupščine. Za vsak zbor velja zapisati kratek povzetek iz razprav o vsaki točki dnevnega reda ter stališča zborov do obravnavanih problemov.

In zopet je tu samostojna in izčrpna informacija o delu iz-

vršnega sveta, kajti v pristojnosti IS kot politično-izvršnega organa skupščine je vrsta samostojnih ukrepov, o katerih mora biti javnost obveščena izčrpno in pravočasno.

V vsaki številki Naše skupnosti bi morali na delegatski strani objavljati tudi informacije o delu, stališčih, sklepih in ukrepih samoupravnih interesnih skupnosti (izobraževalne, kulturne, stanovanjske, telesno-kulturne ter skupnosti socialnega skrbstva). Na njihove seje bi morali vabiti novinarja Naše skupnosti ali pa uredništvu zagotavljati ustrezno gradivo, zapisnike s sej ipd.

Izvršni svet občinske skupščine bo moral uredništvu pravočasno posredovati odgovore na vprašanja delegacij.

Poleg navedenega – nekoliko bolj uradnega skupščinskega gradiva – bi na straneh delegatske tribune objavljali tudi aktualne uvodnike. Le-ti bi morali biti mobilizacijski, informativni, motivacijski in problematski hkrati. Kot taki naj bi delegate in delegacije spodbujali h konkretnim razpravam, akcijam in nalogam.

Novinar, ki bo profesionalno spremljal delo skupščine in njenih organov, pa tudi drugi člani uredniškega odbora, bodo morali občasno s samostojnimi, kreativnimi, kritičnimi in pole-

Nadaljevanje na 2. strani

Tretja seja občinske skupščine

Na skupni seji vseh treh zborov občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, 12. septembra 1974, je tekla razprava o družbenem dogovoru o štipendiranju, o uresničevanju srednjeročnega programa stanovanjske gradnje v občini sprejeli pa so tudi odlok o vojni organizaciji in delovanju predsedstva skupščine, IS in upravnih organov občine v vojnih razmerah. Več o seji skupščine in sejah zborov berite na straneh Delegatske tribune!

ŠE O PROSLAVI V LITJI

Nedavno je bil v Litiji prvi zbor aktivistov OF litijskega okrožja. V pripravljalnem odboru za ta zbor, ki ga je skoraj do konca vodil nepričakovano umrl aktivist in borec tovariš Tone Koprivnikar-Gorki, so zbrali zanimive podatke o žrtvah, ki prepričljivo dokazujejo, kako velik je bil prispevek teh krajev naši zmagi in svobodi, v kako težkih okoliščinah sta rasla partizanska vojska in ljudska oblast.

Litija in njena okolica sta bili pomembno središče narodno-osvobodilnega gibanja. Na slehernem hribu krog Litije so odmevali strelj partizanskih enot, sestavljene pretežno iz mladih borcev domačinov, tu je operirala prva slovenska brigada – II. grupa odredov, to je bilo operativno zaledje IV. divizije, tu se je prek Save prebijala Šlandrova brigada.

Minulo slavje je bilo namenjeno terenskim družbenim delavcem, terencecem, aktivistom in simpatizerjem Osvobodilne fronte, njenim rajonskim in terenskim odborom, sekcijam in komisijam – vsem tistim preprostim ljudem, ki so se vključevali v skupno fronto boja in akcije.

LJUBA GARBAJZ

Rubrika Novice iz naših krajev z osme strani

Kratko in jedrnato

Minila so tri leta, odkar smo na zadnji strani Naše skupnosti uvedli novinarsko rubriko *Novice iz naših krajev*. V tem času si je uredništvo nabralo nekaj izkušenj, ki jih bomo skušali strniti v naslednjih vrsticah.

Za uvod naj ugotovimo in sprejmemo nedeljeno sodbo uredništva in bralcev o tem, da je rubrika potrebna in da je povsem opravičila svoj namen. Prizadevanja tisočih dopisnikov so bila naravnana na kar najbolj izčrpno in sprotno obveščanje o pomembnih dogodkih iz krajevne skupnosti. Pri tem prizadevanju so bili eni bolj drugi manj uspešni, kar je pač odvisno od zavzetosti in sposobnosti posameznika. Škoda le, da smo v tem času izgubili tudi nekaj zelo dobrih sodelavcev, ki so nenadoma in iz različnih vzrokov preprosto prenehali pisati.

Se večja škoda pa je v spoznanju, da v zadnjih treh letih nismo v omenjeni rubriki objavili niti ene same novice z območja KS Klopce. To pomeni, da bodo (brez dramatičnega in napihovanega) tudi znanjci, ki bodo prebrali Našo skupnost, morda jezni in razočarani nad tem, da jim ni dano prebrati nobene novice iz Klopce. Zelo malo ali skoraj nič nismo v tem obdobju dobili vesti iz Zelene jame, Smartnega in Besnice. Sodimo, da ob tem problemu sveti KS in krajevne družbenopolitične organizacije navedenih KS ne bi smeli ostati neprizadeti.

Sedaj pa k vsebini poročanja: Staro pravilo dobrega pisanja je: *bodi kratek in jase!* S tem je pravzaprav povedano vse. Časopisni prostor je vedno dragocen in ga velja pametno in racionalno izkoristiti tudi zato, ker stroški tiskanja Naše skupnosti niso majhni.

Ni namreč dobro, če npr. dopisnik v najboljši veri, da bo napisal dobro novico, posveti več kot polovico časopisnega stolpca vtisom z izleta upokojevcev povsem pa zanemari poročanje npr. o delu komisij pri krajevni skupnosti. To ne pomeni, da o izletu upokojevcev ni treba pisati. Narobe, treba je pisati, samo kratko-informativno. Za zgled kratkega, jedrnatega poročanja opozarjamo na vesti iz KS Hrušica-Fužine. Dopisnica uspeva na eni strani tipkopisa strniti (registrirati) vse pomembne dogodke preteklega meseca. Ne bomo preskromni pri izbiri snovi: morda bo lahko vest, ki se nam še danes zdi nepomembna za objavo, že jutri zelo dobrodošla, ker morda prav kot „drobtinica“ ne bo zabeležena nikjer drugje.

Najbrž to ne bo veljalo za vse KS, predvsem za večje – mestne, je pa vseeno lahko dobro napotilo in spodbuda dopisnikom.

Naj bodo torej novice kratke in z vseh področij dela in življenja v KS (komunala, zdravstvo, šolstvo in vzgoja, otroško varstvo, socialno skrbstvo, kultura, šport, družbenopolitična dejavnost ipd.). Bolje je pet kratkih vesti kot ena sama, pa še tista morda dolgovozna.

In še sklepna misel: naj bo naše pisanje aktualno, jedrnato in jasno!

FRANCE FAJDIGA

Metoda dela družbenopolitičnega zbora

Družbenopolitični zbor je na 3. seji razpravjal o metodah in vsebini svojega dela. Delegati so ugotavljali, da je vrsta vprašanj tako o vsebini kot o načinu dela nejasnih ter poteka delovanje njegovih delegatov bolj ali manj „po občutku“. Kljub temu, da je bilo organizirano republiko posvetovanje predsednikov DPZ, na posvetu ni bilo danih konkretnih opredelitev in napotkov za delo teh zborov.

O delu družbenopolitičnega zbora je razpravljali tudi razširjeni izvršni odbor OK SZDL. Sprejel je več zaključkov, ki obvezujejo vse dejavnike druž-

benega življenja, tako delegate zbora kot družbenopolitične organizacije in skupščino. Najpomembnejše so: obveznost družbenopolitičnih organizacij,

da o posameznih vprašanjih zavzemajo jasna stališča, da zagotavljajo redne in delovne stike z delegati, da svoja stališča usklajujejo v SZDL kot notni fronti vseh organiziranih socialističnih sil; skupščina in njeni organi so nedvomno odgovorni za smotno sestavljanje dnevnih redov; za pravočasno pripravo in dostavo gradiva ter seveda za izdelavo nujno potrebnih poslovnikov.

Sami delegati pa imajo dolžnost še nadalje aktivno delovati v svoji družbenopolitični organizaciji ter tvorno vplivati na realizacijo stališč in družbenih nalog v družbenopolitičnem zboru in skupščini.

MOŽNA SHEMA OBLIKOVANJA STALIŠČ DPZ

V razmišljanju o delovanju družbenopolitičnega zbora se pojavlja zamisel o obliki, ki bo povsem zagotavljala najtesnejšo in tekočo povezavo med delegati in družbenopolitičnimi organizacijami, iz katerih izhajajo.

Ob sestavljanju dnevnega reda zbora se bo moral njegov predsednik posvetovati z vodstvi družbenopolitičnih organizacij o vprašanjih, ki jih bo zbor obravnaval. Dnevni red mora biti seveda usklajen tudi s seji ostalih dveh zborov in skupne seje ter programi skupščine. Gradivo za seje zbora

morajo poleg delegatov prejeti tudi vsa vodstva občinskih družbenopolitičnih organizacij. Le-te bi se morale opredeliti, o katerih vprašanjih bodo razpravljali njihovi izvršilni organi, o katerih pa morda celo konference. Vsaka družbenopolitična organizacija bi morala na sejo ustreznega organa povabiti tudi svoje delegate v družbenopoli-

Nadaljevanje na 4. strani

Dobitniki priznanj

družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine ob 10-letnici krajevnih skupnosti Ljubljana Moste-Polje, 15. septembra 1974

KRAJEVNA SKUPNOST	PREJEMNIK
BESNICA	Matej Božič, Anton Žagar, Andrej Alauš
BIZOVIK	Franc Brajer, Franci Brčelj, Daniel Zitnik
DOLSKO HRUŠICA	Joža Cerar, Ivan Sasso, Marija Korbar, Franc Zrimšek, Franc Jamnik
KLOPCE KODELJEVO	Franc Tekalec, Franc Jemec, Anton Urbič, Albin Galof, Zalka Klopčar, Milan Pritekelj
LIPOGLAV	Milan Marolt, Anton Vovk, Julij Urbinc
MOSTE	Inka Gorenčan, Slavica Ružič, Justin Matko, Leopold Kos
NOVE JARŠE	Stanko Tratnik (+), Lovro Merčun (+), Anton Bau, Franc Prešentnik
POLJE	Stane Jalovec (+, st.), Hilda Novak, Anton Cerar
SMARTNO	Anton Janežič, Roko Martinčič, Radovan Hrast
ŠTEPANJSKO NASELJE VEVCÉ-ZG. KAŠELJ	Tone Hegler, Franc Marinič, Ivanka Zupancič, Slavka Potočnik, Leopold Gorše, Meri Trtnik
ZALOG	Franc Intihar, Roman Klešnik, Stane Matjažič, Ivo Klavs (+)
ZADVOR	Viktor Parovel, Stane Keber, Miha Berčič (+)
ZADOBROVA-SNEBERJE	Franc Pangeršič, Karel Hribar, Leopold Maček
ZELENA JAMA	Zora Zupan, Rade Tomičević, Janez Matilj, Janez Jančar, Polde Maček

OPOMBA: Kržci označujejo umrle aktiviste

PRIZNANJA OB JUBILEJU

V nedeljo, 15. septembra 1974, je bila na Lipoglavu proslava 10-letnice krajevnih skupnosti. Ob tej priložnosti so številnim družbenopolitičnim delavcem z območja občine Moste-Polje podelili priznanja, medtem ko so vse krajevne skupnosti in Naša skupnost, prejeli častne diplome. Na posnetku vidimo dobršen del dobitnikov priznanj.

DELEGATSKA TRIBUNA

Razmišljanje o načinu povezovanja delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih z organizacijami združenega dela

O programih KS tudi delavci

Veliko je bilo že napisanega o tem, kaj je v ustavi, občinskem statutu in v statutih krajevnih skupnosti zapisanega v zvezi s povezovanjem krajevnih skupnosti z organizacijami združenega dela. Vsi vemo, da smo s sprejemom teh temeljnih dokumentov prevzeli tudi odgovornost, da bo zapisano treba pričeti tudi uresničevati. Toda kako? Prav o tem je do sedaj bilo zelo malo napisanega, o tem šele dobro razmišljamo, kako najti pot v povezovanje, ki naj bi prineslo zelene rezultate.

Nekatere krajevne skupnosti pa so imele glede tega že do danes dobre rezultate. To so predvsem tiste krajevne skupnosti, ki so prostorsko tako zaokrožene, da se na eni strani pojavlja občan, na drugi pa delavec, ki živi in dela v isti krajevni skupnosti. Prav te izkušnje bi lahko služile za izdelavo enotnega koncepta povezovanja.

Povezave si lahko zamišljamo na različne načine. Lahko so osebne, tj. med predstavniki krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela. Ta povezava pa je v novih razmerah najmanj sprejemljiva, kajti o tem, kaj, koliko in zakaj bo dobila krajevna skupnost finančna sredstva, ne odločajo več posamezniki, marveč o tem odločajo delavci. Ta oblika bi prišla v poštev šele takrat, ko bi bili že sprejeti programi razvoja krajevnih skupnosti in ko bo te programe treba realizirati. Ne smemo se zavzemati za stari način „prošajčenja“ sredstev, ker bi s tem lahko napravili več škode kot koristi pri iskanju poti povezovanja.

Povezave so možne tudi prek delegatov v krajevni skupnosti. Z izvolitvijo delegatov temeljnih organizacij združenega dela v zboru delegatov krajevne skupnosti smo vzpostavili prve stike, na katerih bo treba graditi. Te delegate bo treba mobilizirati v akciji povezovanja in tudi prek njih vzpostaviti tesnejše vezi med temeljno organizacijo združenega dela in krajevno skupnostjo. Kdaj in kako naj bi ti delegati odigrali vlogo povezovanja, bo pokazala praksa, vsekakor pa takrat, ko bo krajevna skupnost sprejela program razvoja in bo iskala viře financiranja za svoj program. Ena od oblik načina izvajanja programa bodo prav gotovo samoupravni sporazumi, ki jih bodo sklepali ljudje in občani za zadovoljevanje in uresničevanje skupnih potreb in interesov. Za to, kakšni naj bodo ti samoupravni sporazumi, bi morali biti izdelani

koncepti. Ne more namreč vsaka krajevna skupnost stvari urejati po svoje ali celo nestrokovno.

Povezava bo možna tudi prek delegatov vseh občinskih zborov. Ta bo vsekakor nujna, ker je ena od pristojnosti zbora krajevnih skupnosti tudi obravnavanje in usklajevanje programov krajevnih skupnosti. To pa bo treba tudi v praksi realizirati. Za uresničevanje nalog iz programov bo treba najti tudi finančna sredstva, ki vsekakor ne bodo za vse zagotovljena v občinskih proračunih.

Povezovanja pa bodo lahko vzpostavljena tudi v obratni smeri, da se bodo zaposleni delavci povezovali s krajevno skupnostjo. Ta način bi bil najidealnejši in od te oblike povezovanja lahko pričakujemo najboljše rezultate.

Toda to so zaenkrat le razmišljanja.

Vsekakor pa moramo takoj in brez odlašanja izpeljati akcijo, da vse krajevne skupnosti izdelajo svoje razvojne programe. Pripomoček za izdelavo srednjeročnega načrta krajevne skupnosti za obdobje 1976-1980 je bil objavljen v OBCANU šte. 18 - 18. avgusta 1974. To bo zaenkrat tudi prvi delovni pripomoček, ki ga bo seveda morala krajevna skupnost prilagoditi svojim razmeram in potrebam.

Programi krajevnih skupnosti bodo vsekakor služili za izdelavo razvojnih načrtov občine in seveda republike. Ker bodo razvojne programe krajevnih skupnosti sprejemali delovni ljudje in občani, bo nastala bistvena sprememba pri sprejemanju občinskega proračuna, kajti ta bo temeljil na željah in interesih občanov in delovnih ljudi.

V svojih programih bi morali dati posebno mesto gradnji družbenih prostorov, ker si brez njih resnično ne moremo zamisljati, kje naj bi reševali naloge, o katerih govorimo iz dneva v dan.

Ne smemo pozabiti tudi na ustrezno kadrovske zasedbo v krajevni skupnosti. Brez kadrov ne bo uspeha.

Da bo delo steklo, bo na prvi seji zbor krajevnih skupnosti izvolil tudi posebne komisije, ki bodo imele nalogo, da bodo iskale rešitve povezovanja. Te rešitve pa ne bi smele biti zaprte v meje krajevnih skupnosti ali občine, marveč bi jih morali iskati v okviru mesta ali sosednjih občin, s katerimi mej občina ali krajevna skupnost. Komisije bodo imele zelo obsežne in odgovorne naloge, lahko pa jih bodo uresničile, če bodo znale mobilizirati vse komuniste, ki stanujejo in celo delajo v isti krajevni skupnosti. Med temi komunisti je mnogo strokovnjakov, ki bi s svojim sodelovanjem pri izdelavi razvojnega programa krajevne skupnosti dali svoj prispevek in se aktivno vključili v delo. Morda kak komunist misli, da v krajevni skupnosti zanj ni dela? Dela je veliko, samo volje do dela je treba! Vsak komunist je dolžan nekaj narediti za skupne interese.

Iz tega razmišljanja so nakazane oblike povezovanja, praksa pa bo pokazala, katera pot bo najboljša.

Urediti pa bo treba, da bodo vse ugotovitve posebne komisije in predlogi komisij služili kot pripomoček za pravno urejenost povezovanja, glede česar se opazajo v vseh statutih organizacij združenega dela in v statutih krajevnih skupnosti še velike vrzeli.

Pripravljene razvojne programe krajevnih skupnosti je potrebno, še preden jih bodo sprejemali delovni ljudje in občani na svojih zbiorih, predložiti v obravnavo delavcem v organizacijah združenega dela. Pričakujemo, da bo marsikateri program tudi na osnovi mnenj in želja delavcev pridobil na kvaliteti in realnosti. Tudi to je ena oblik povezovanja!

SLAVKA JERMAN

„Nekatera tolmačenja pa so preskromna ali preveč splošna, predvsem kadar gre za dajatve, ki naj bi jih TOZD namenile družbi.“

Prav zato so delegati včasih v nezavidnem položaju, ko morajo prikazovati potrebe družbe, ne morejo pa s konkretnimi predlogi pokazati objektivnih potreb. (Problemov pa seveda ni tedaj, ko je govor o potrebah za kolektiv ali posameznih de-

lavcev.) Vsekakor bi morali imeti člani kolektiva več poslušati tudi tedaj, ko je treba odločati o stvareh, ki jih morajo podpreti kot člani kolektiva, ne pa da puste to na ramah delegatov. Preveč jih stoji ob strani, češ bodo že opravili delegati sami.“

Vsekakor ima delegatski sistem veliko prednosti, saj se kolektiv dobro zaveda, da o vseh važnejših stvareh ne odloča le

nekaj ljudi, temveč sleherni član kolektiva. Ob vsem tem pa imajo delegati v Toplarni veliko volje in menijo, da so seje zborov in skupščine učinkovite, kot napr. razprava o stanovanjski politiki in o poročilu Soseske, saj je bilo danih veliko umestnih pripomb, ki so našle svoj zaključek pred skupščino.

LJUBA GARBAJS

Metoda dela družbenopolitičnega zbora

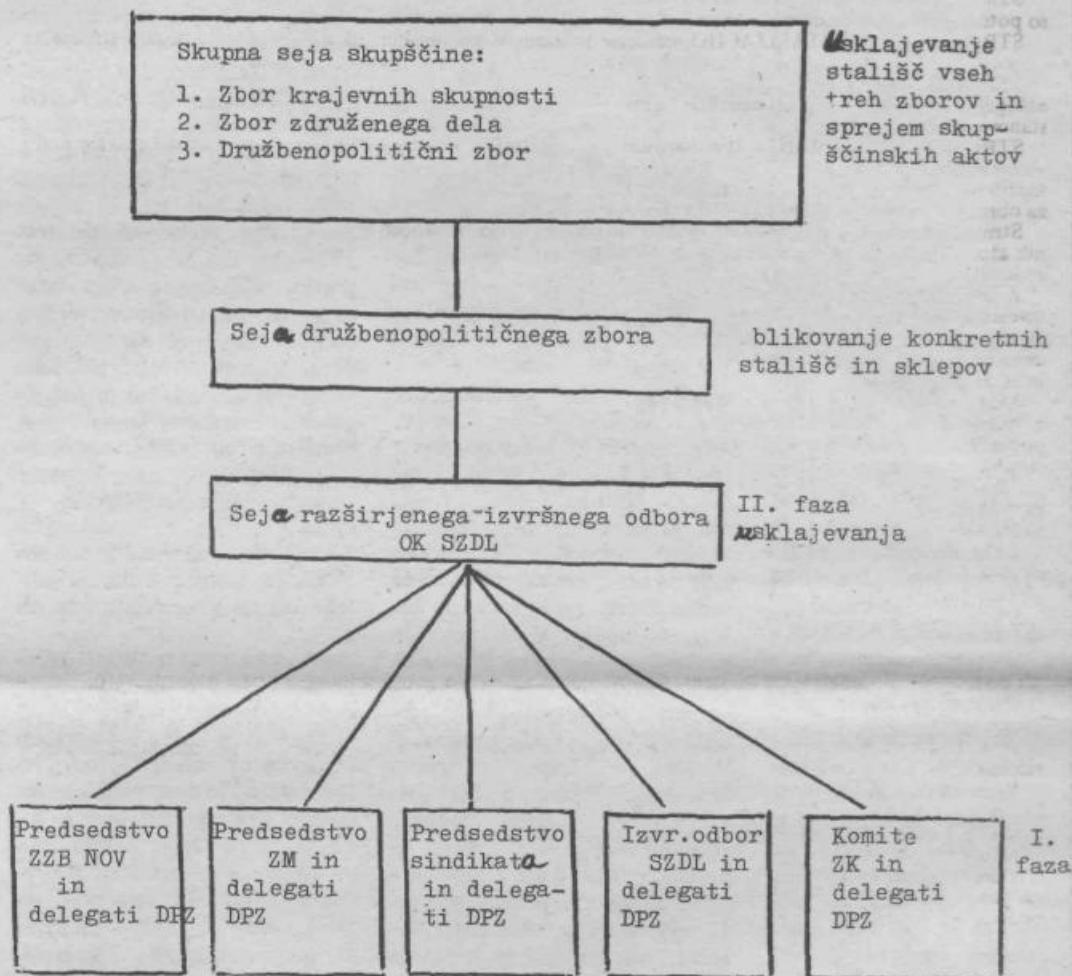
Nadaljevanje s 1. strani
tičnem zboru, da sodelujejo pri oblikovanju stališč.

Druga faza razprave o vprašanjih z dnevnega reda DPZ je usklajevanje na ravni izvršnega odbora SZDL. Na izvršnem odboru bi namreč morali morebitna različna stališča posameznih družbenopolitičnih organizacij uskladiti in poenotiti. To usklajevanje poteka na razširjeni seji IO, na kateri sodelujejo tudi delegati DPZ.

Delegati DPZ imajo tako usklajena stališča vseh občinskih družbenopolitičnih organizacij. Na samostojni seji zbora

se delegati v okviru političnih orientacij in stališč družbenopolitičnih organizacij odločajo za konkretne sklepe o posameznih vprašanjih, ki jih kasneje uskladijo na skupni seji tudi z delegati ostalih dveh zborov.

Shemski prikaz takega oblikovanja stališč je takle:

Tak način dela in sprejemanje stališč družbenopolitičnega zbora pa zbuja nekatere pomisleke zlasti glede obremenitve članov zbora in vodstev družbenopolitičnih organizacij; zato bo treba v nekaterih primerih od njega odstopati. Seveda pa je pomembna odločitev, kdaj in v kolikšni meri je to odstopanje možno.

Ze v prvi fazi, to je ob razpravi v družbenopolitičnih organizacijah, bo prišlo do neke stopnje selekcije. V programih dela družbenopolitičnih organizacij so o marsikaterem družbenem vprašanju, o katerem bo razpravljala družbenopolitični zbor, že popolnoma jasne opredelitve in stališča. Delegati

družbenopolitičnih organizacij, ki so hkrati člani konferenc ali drugih organov družbenopolitičnih organizacij, so se kot taki dolžni tudi sami opredeljevati do posameznih vprašanj. Družbenopolitične organizacije pa bodo v svojih organih vsekakor razpravljale o tistih vprašanjih, kjer nimajo jasnih stališč ali pa jih je zaradi razvoja potrebno v neki meri spremeniti. Razpravljale bodo tudi o vprašanjih, ki so posebno pomembna za izvajanje družbeno verificiranih dogovorov.

Menimo, da morajo imeti delegati družbenopolitičnega zbora možnosti prostega odločanja, pri čemer jih seveda vežejo programi in usmeritve njihovih

družbenopolitičnih organizacij, ustavne opredelitve in zaključki kongresov ZKS in ZKJ. Metoda oblikovanja stališč bo doživela spremembe tudi v reorganizaciji SZDL.

Osnutka stališč RK SZDL in pravil mestne konference SZDL namreč predvidevata bistveno drugačno sestavo predsedstev. Po teh osnutkih naj bi bila predsedstva konferenc SZDL sestavljena iz delegatov vseh družbenopolitičnih organizacij. To pa pomeni, da pri oblikovanju stališč za družbenopolitični zbor ne bo potrebno sklicevati potrebnih usklajevalnih sestankov, marveč bo to vlogo opravilo predsedstvo SZDL.

ERNEST JAZBINŠEK

Pogo or z delegati v organizaciji združenega dela

Gradivo bi moralo biti krajše

Konferenca delegacij, ki jo sestavljajo delegati Toplarn, KEL in Elluxa, imajo nalogo skupno reševati probleme, ki se nanašajo na njihove organizacije združenega dela. Vsaka delegacija posamično obravnava probleme, ki so na dnevnih redih sej posameznih zborov in skupščine, zavzemajo enotna stališča, ki jih na konferenci delegacij ponovno obravnavajo in končno oblikujejo v sklep, ki naj ga delegat konference zastopa na seji zbora ali skupščine.

In kaj so nam povedali delegati Toplarn?

„Gradivo, ki ga moramo preštudirati dobimo pravočasno, vendar bi moralo biti veliko krajše oziroma bolj zgoščeno.“ V isti sapi pa so pripomnili:

Delegati Toplarn, KEL in Elluxa

Živahna debata se odvija tudi v skupščinskih kuloarjih